

DUEHØG

Accipiter gentilis

Ynglebestand: 350 par
Bestandsudvikling 1985-2018:
Yngletid: Moderat tilbagegang ▼
Vinter: Stabil ●
Udbredelse: >

	Atlas I (1971-74)	Atlas II (1993-96)	Atlas III (2014-17)
Kvadrater	300 (14 %)	796 (37 %)	602 (27 %)
Ændring	-	+164 %	-27 %

Træk: Standfugl
DK rødliste: VU (sårbar)

Foto: John Larsen

UDBREDELSE OG ÆNDRINGER

Duehøgen er fundet ynglende i 602 kvadrater (27 %), heraf sikkert ynglende i 261 kvadrater (12 %). Dette er en tilbagegang på 24 procent siden Atlas II, hvor arten blev fundet ynglende i 37 % af alle kvadrater. Udbredelsen er dog stadig større end under Atlas I. Duehøgen mangler på flere øer; en årsag hertil kan være, at disse øer størrelses- eller naturtypemæssigt ikke opfylder artens krav til territoriet (Widen 1997), men den findes dog på Læsø, Samsø, Endelave, Langeland og Bornholm. Duehøgen stiller krav til en høj skovandel og en rig bestand af byttedyr i sin foretrukne naturtype, og arten yngler fortrinsvis i større skove over 100 ha.

I Sverige udviser arten en negativ korttidstrend; i Tyskland derimod en positiv korttidstrend, og i Storbritannien har den ligeledes øget sin udbredelse imellem de sidste to atlasundersøgelser.

DÆKNING

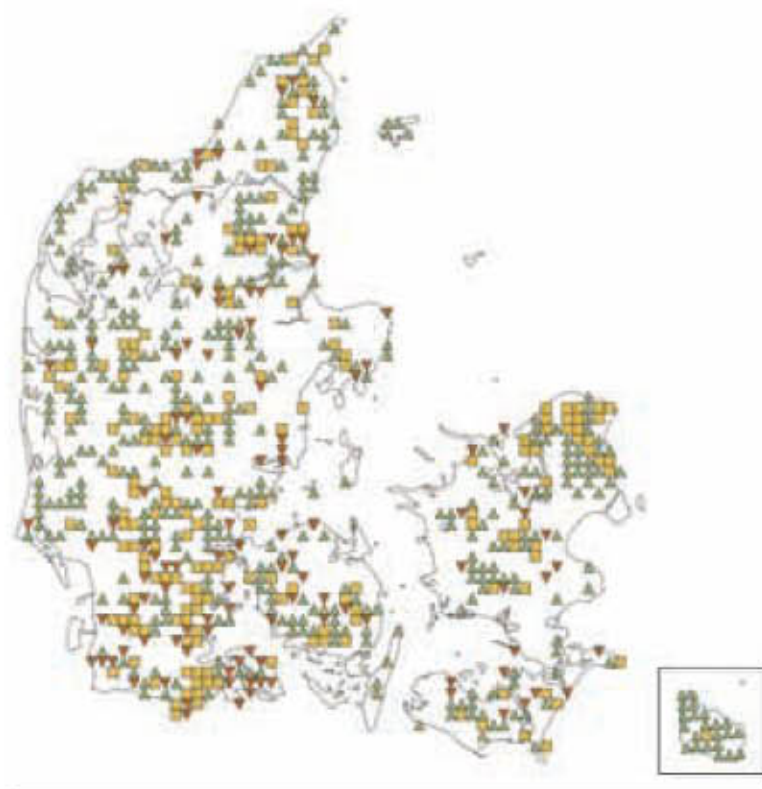
Duehøgen er grundet sin skjulte tilværelse vanskelig at registrere. Hvor kortet viser en særlig tæt forekomst, har arten været særlig godt eftersøgt, og kortet afspejler således i høj grad geografiske forskelle i indsats.

I en fjerdedel af kvadraterne er duehøgen blot registreret som fugle på egnet ynglebiotop i yngletiden (mulig ynglen), mens

Ændringskort Atlas I til Atlas III

1971-74 – 2014-17

- ▲ 416 kun ynglende i Atlas III
- 186 ynglende i både Atlas I og Atlas III
- ▼ 114 kun ynglende i Atlas I

Ændringskort Atlas II til Atlas III

1993-96 – 2014-17

- ▲ 222 kun ynglende i Atlas III
- 380 ynglende i både Atlas II og Atlas III
- ▼ 416 kun ynglende i Atlas II

den i noget mindre omfang er registreret som territoriehævdende (sandsynlig ynglen) og som rede med unger og andre typer af sikker ynglen.

BESTANDSSTØRRELSE

Ynglebestanden estimeres til 350 par (Fredshavn *et al.* 2019). Tidligere estimater har lydt på 150-200 par under Atlas I, ca. 650 par sidst i 1980'erne og 650-700 par i Atlas II. Alt i alt synes der at være tale om en kraftig fremgang fra Atlas I til II og herefter atter en tilbagegang.

Den europæiske ynglebestand estimeres til 55.800-81.200 par.

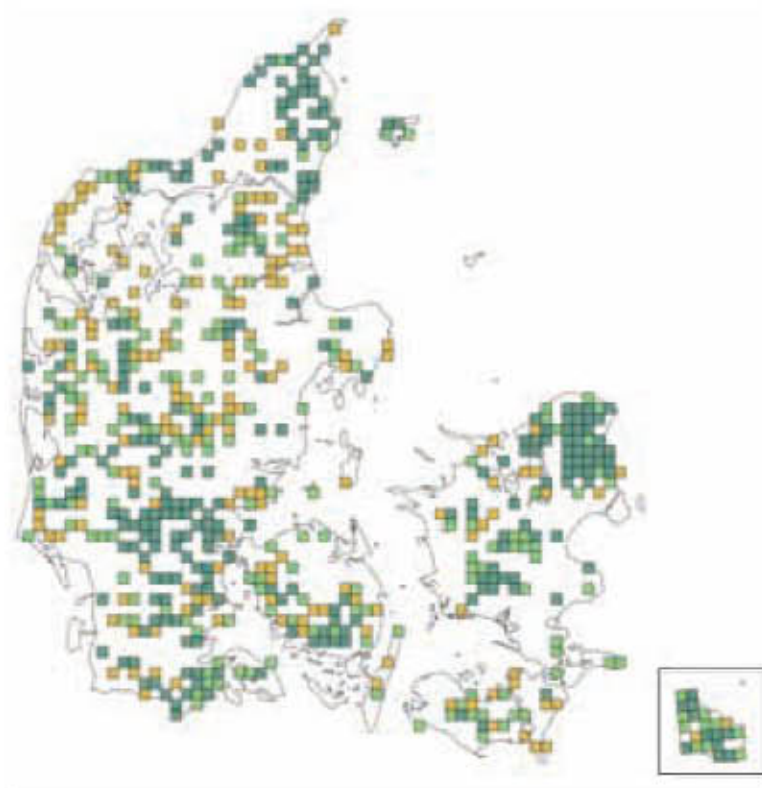
STATUS OG BESKYTTELSE

Efter at duehøgen i 1967 blev helårsfredet, blev der i en periode givet tilladelse til at bekæmpe (regulere) arten i enkeltstående tilfælde, fx ved brevduehold og fasanerier (Jørgensen 2019). Denne bekæmpelse er dog ikke længere lovlig. Det er tidligere påvist, at illegal bekæmpelse af duehøgen er et problem i områder med store jagtinteresser (Danmarks Miljøundersøgelser 2002). Dette menes at være årsagen til, at udbredelsen på Fyn, Syd- og Vestsjælland samt Lolland-Falster er ret begrænset i forhold til de gode ynglebetingelser her, herunder en stor bestand af udsatte Fasaner. Det kan kan desuden forklare, at arten ikke er fundet – eller siden Atlas II er forsvundet fra – andre kvadrater med velegnet ynglebiotop, trods uændrede naturtyper.

Udbredelse

2014-2017

- 261 sikkert ynglende
- 177 sandsynligt ynglende
- 164 muligt ynglende

ENGLISH SUMMARY

The Northern Goshawk (*Accipiter gentilis*) was recorded breeding in 27% of the atlas squares, in 12% as confirmed breeding. The species is fairly sparsely distributed, except in a few areas of Jutland and northeastern Zealand. The distribution increased from Atlas I to II but decreased from Atlas II to III. The Danish breeding population of the Northern Goshawk is estimated at 200 pairs.

Artsopslaget er forfattet af Charlotte M. Moshøj.

REFERENCER

Danmarks Miljøundersøgelser 2002: Danske duehøges populationsøkologi og forvaltning (https://www2.dmu.dk/1_viden/2_publicationer/3_fagrapporter/rapporter/fr398.pdf)

Jørgensen, H.E. 2019: Ynglefugle i Østdanmark 1970-2010. Del 3: Rovfugle. Rapport.

Widen, P. 1997: How, and why, is the Goshawk (*Accipiter gentilis*) affected by modern forest management in Fennoscandia? – *Journal of Raptor Research* 31.

Fredshavn, J.R., Holm, T.E., Sterup, J., Pedersen, C.L., Nielsen, R.D., Clausen, P., Eskildsen, D.P. & Flensted, K.N. 2019. Størrelse og udvikling af fuglebestande i Danmark – 2019. Artikel 12-rapportering til Fuglebeskyttelsesdirektivet. Aarhus Universitet, DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi, 46 s. – Videnskabelig rapport nr. 363.